

uat. De hoc peccantib: dicit. Peccatiq in
 quacūq die cūctus ingenuerit. om̃s
 iniquitates ei in obliuione tradunt. Si
 enī redēptor n̄r qui peccatores n̄p dēre
 iustificare uti. in obliuione peccan
 tū delicta relinquit. quis hominū con
 demnanda reseruā. cū apl̃s dicit. si d̃s
 iustificat. quis ē qui edēmnā. Ad fontē
 mēdicie rēurrentes. euangeliā p̄feram
 sententiā. Gaudēbo inq̃d sup uno pecca
 tore penitentiā agēto. quā sup nonagin
 ta iustos qui n̄ indigent penitentiā. Itō
 uē p̄ditā. ex vii. n̄rantib: rēdictis hu
 mero rēportat. cur iste post penitentiā
 ad eccl̃e ministriū n̄ rēuocet. Quid ē g̃
 graui carnale delictū admittere sine
 quo n̄ multi sed pauci inueniunt. aut
 dī filiū timēdo negare. In quo peccato
 ipsū beatū p̄ncipē apl̃q. Pet̃rū a dēu
 nē corpus indigni sedem. lapsū ē cog
 noscū. Sed post negationē penitentiā
 secuta ē. & p̄ penitentiā mīa data. quia
 illū ab apl̃atu n̄ dēre. quē ante se ipsū
 negare p̄dix. Tibi hec fili k̄m̄ dicta suf
 ficiant. ut illū quē conspicias delicta
 fletu dēre. in conspectu diuinitatis
 n̄ dubites. mīam consequi. quia nullum
 peccantē rēuē dēspic̃. qui peccatores
 suos sanguine redimere uenit. Hinc et
 ab eccl̃a augustinus ad petrū diaconum
 dēfide scribens ait. O m̄ni homini in
 hac uita tē potē utilis penitentiā. quā
 quocūq tempore homo egerit. quam
 libet iniquus. quamlibet annosus. sito
 to corde renuntiauerit peccatis pre
 teritis. & p̄tis in conspectu dī non solū
 corporis. sed et lī cordis lacrimas. fude
 rit. & malorū operū maculas. bonis ope

indulgentiā max habebit. Hoc enim
 nob̃ d̄ns p̄ph̃etico p̄mittit dō quio
 dicens. si conuersus ingenueris saluus
 eris. Et alio modo d̄r. fili peccasti. ne
 admas itterū. sed dēptentis dēptare
 ut tibi dimittantur. Numq̃ peccanti
 cū indicta p̄ peccatis dēptatio. si dēp
 tanti non ē remissio concedenda.
 Sed etiā penitentiā peccatori tunc
 p̄dest si cū in eccl̃a catholica gerat
 cui d̄s in p̄sona beati Pet̃ri apl̃i.
 ligandi soluendiq̃ tribuit potesta
 tē dicens. quē alligaueris sup terrā
 erunt ligata in cedis. & quēcūq̃ solu
 ris sup terrā. erunt soluta & in cedis.
 In quacūq̃ igit̃ homo aut utram
 peccatq̃ suā poenitentiā egerit. & ui
 tā suā dō inluminante correat. n̄
 priuabit̃ indulgentie munere. q̃a
 d̄s sic p̄ proph̃etā dī. non uult mor
 tē morientis. quantū ut auertat̃ aui
 sua mala. & uiuat anima ei. Verum
 tam̃ nullus hominū debet sub spe
 mēdicie in suis diuit̃ remanere pecca
 tis. cū & lī in ipso corpore nemo uidet
 sub spe future salutis diuit̃ egrotare.
 Tales enī qui ab iniquitatib: suis rēo
 dere neglegunt. & sibi de dō indul
 gentiā rēmittunt. n̄ numq̃ ita p̄uo
 niunt̃ repentinō dī furore ut nec
 cūersionis tēpus. nec beneficiū remis
 sionis inueniant. I dō unūquemq̃
 n̄r̃m scā scriptura benigne p̄monē
 dicens. Nē tardaueris conuerti ad
 d̄n̄m. & nē differas dēdie iudic̃. Subi
 to enī ueniet ira ei. & in tēpore uin
 dictē disp̄det. Dī enī beatus paulus.
 Hodie si uocē ei audieritis nolite
 obdurare corda ur̃a. Cui quoq̃ beat

Lamball

Shft B

XVI

f. 131